

Varsa Baalim a Nefarivigum Dagonova zkouška

Kapitola desátá

Lebedu zdaleka prvním učencem, který poukáže na skutečnost, že příčinou leckterého neštěstí v někdejší zemi Ayleidů, dávných divokých elfů, byla kombinace dobrého záměru a zpučnosti.

Menrunes Dagon kdysi vztyčil Nefarivigum, podlý to výtvar, jeho účelem bylo trpělivě čekat na poutníka, který by k němu přišel a splnil neznámou zkoušku schopností. Proslýchá se, že úspěšný poutník by odměnou obdržel Mehrunovu břitvu, děsivý meč, jenž oplývá mocí zotročit duši každého nebožáka, jehož zabije, a předat ji Dagonovi.

Dobrý záměr zapříčinil, že se Ayleidům podařilo Nefarivigum vypátrat. Zpučnost je pak svedla k rozhodnutí, že nedopustí, aby se komukoliv podařilo získat Mehrunovu břitvu. A tak byla ve zlatém věku Ayleidů vybudována Varsa Baalim, ohromné prstencové město, jehož ulice tvořily labyrint.

Jak se dalo očekávat, do Varsy Baalim se začali hrnout cestovatelé. Elfové je po dlouhé roky zdárně odháněli, ale jednoho dne do města nepozorovaně proklouzl upír. Jeho zlé prokletí brzy dolehlo i na elfy a město bylo uvrženo do víru šílenství a zkázy. Nakonec nezbýval nikdo, kdo by mohl střežit břitvu a hlídat, aby se nikomu nedostala do rukou.

A pak, zničehonic, Varsa Baalim zmizela. Historikové se nemohou shodnout, zda k tomu došlo vinou nějaké nesmírné přírodní katastrofy, nebo zda šlo přímo o zásah bohů. Ať už to bylo jakkoliv, výsledek nikdo nepochybně: hory východního Nibenu spolkl město Varsa Baalim a spolu s ním i Nefarivigum. Od začátku prvního věku pak nikdo netuší, kde se tento mocný artefakt ukrývá.

Je-li tento příběh pravdivý, znamená to, že kdesi na východním konci Nibenského údolí, kam jen zřídka kdy vkročila lidská noha, stále čeká Nefarivigum, střežené neživými nestvůrami pohřbenými v zapomenutém městě v chladných útrobách hory.